

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Benedicti XIV. ab initio Pontificatus usque ad
Annum 1746

Luxemburgi, 1752

V. Erectio Congregationis Particularis super promovendis ad
Archiepiscopatus & Episcopatus. 17. Octobris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74696](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74696)

ANNO
1740.

Nostra, & Cancellaria Apostolica regula de Jure quæsito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon, quatenus opus sit, dictæ Civitatis Firmanz, aliisque quibusvis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & Consuetudinibus, etiam immemorabilibus, Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis quibusvis Personis, & locis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogationibus, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, seu alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & pluries innovatis: Quibus omnibus, & singulis, etiam pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & inferrentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanens, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 20.
Sept. 1740.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 20. Septembris 1740. Pontificatus Nostri Anno I.

D. Cardinalis Passioneus.

V. Erectio Congregationis Particularis super promovendis ad Archiepiscopatus & Episcopatus.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Sollicitudo
Põificis pro
delectu Episcoporum, juxta mentem
Concilio Tridentini.

AD Apostolica servitutis onus, nullis licet nostris opulantiis meritis, clementissimo Divinz mentis consilio nuper provecti, statim cogitare cepimus, quam vere, meritoque Tridentini Concilii Patres edixerint, nihil magis Ecclesiæ Dei esse necessarium, quam ut Romanus Pontifex sollicitudinem ex sui muneris officio universæ Ecclesiæ debitam, potissimum in id impendat, ut bonos maxime, atque idoneos Pastores singulis Ecclesiis præficiat, neque erretur in electione eorum, qui tamquam lucernæ super candelabrum posita lucere debent omnibus, qui in Domo Dei sunt, ne alioquin totius Familiæ Domini statum, & ordinem lucuose nutare contingat. si quod requiritur in corpore, non inveniatur in Capite. Urgebat Nos quoque, angebatque plurimum ejusdem Sacri Generalis Concilii gravissima Romano Pontifici proposita consideratio, videlicet, Dominum Nostrium Jesum Christum de ejus manibus requisiturum sanguinem ovium suarum, quæ ex malo negligentium, & officii sui immemororum Pastorum regimine perierint.

Erectio Congregationis Particularis, cujus consilio hac in re uti statuit.

§. 1. Cupientes itaque tanto huic negotio, quod ad Episcoporum creationem spectat, quantum fieri possit, tutius, salubriusque consulere, præter ea, quæ jam circa id, tum per memorati Concilii Decreta, tum per Prædecessorum Nostrorum Constitutiones sapienter

statuta sunt, Congregationem Particularem tenore præsentium erigimus, institimus, & specialiter deputamus, cujus consilio hac in re, & Nos uti volumus, & Romanos Pontifices Successores Nostros usuros iidem esse in Domino confidimus. Huic autem Congregationi quinque, (neque enim pauciores, aut plures censuimus expedire) ex Venerabilibus Fratribus Nostris S. R. E. Cardinalibus, pietate, doctrina, prudentia, rerumque usu præstantes, nuper a Nobis nominatos, adscribimus, ejusdemque Congregationis Secretarium dilectum filium Auditorem Nostrum deputamus.

§. 2. Porro hujus Congregationis partes erunt, omni studio, atque opera adhibita, & quovis humano respectu posthabito, Nobis assistere, ut juxta enixum desiderium Nostrum, ad Patriarchales, Primariales, Archiepiscopales, & Cathedrales Ecclesias regendas assumantur Viri, morum integritate, sacra doctrina, rerum Ecclesiasticarum peritia, zelo Domus Dei, & vero salutaris animarum studio præditi, quique non ad propria commoda, sed ad labores, & sollicitudines pro Dei gloria sese vocari intelligentes, nec quæ sua sunt, sed quæ Jesu Christi quærentes, ministerium suum, juxta Venerabiles Beatorum Patrum, & Sacrorum Canonum sanctiones, laudabiliter sint impleturi; ita ut, pro vacantium Ecclesiarum qualitate, & conditione, omnino digniores, & ad eas fructuose gubernandas eligantur aptiores, quales semper, adjuvante Domino, a Nobis electum iri intendimus, & speramus. Quocirca cum eadem Congregatione communicari sumus de quibus Viris ad Episcopatum promovendis mentem Nostram subierit cogitatio, necnon de documentis ad eorum qualitates, & merita spectantibus.

§. 3. Et ne diutius Pastoribus careant Ecclesiæ, si post earum vacationem querantur, qui ad eas promoveri merito possint; volumus, & mandamus, ut statim quidem post editam hanc Nostram Constitutionem, ac deinde unoquoque biennio, per Cardinalem præfata Congregationis Præfectum scribatur diversorum locorum Episcopis juxta a Nobis traditam designationem, præcipiendo eis nomine Nostro, ut sub secreti lege, & eorum conscientias districte onerando, fideliter referant, diligenti investigatione præmissa, an, & qui, sive Seculares, sive Regulares Sacerdotes in eorum Diocesi, vel in propinquis locis existant, quos Episcopali muneri idoneos secundum Deum existiment, explicando singulorum originem, natalia, ætatem, antea vitæ institutionem, Ecclesiasticarum functionum exercitium, gradus, quos obtinuerint, officia, quæ obierint, doctrinam, pietatem, prudentiam, ceterasque animi dotes, quibus quisque valeat. Epistola vero, quas hac de re Episcopi rescripserint, secreto asservabuntur, ut quotiescumque alicui Ecclesiæ de novo Pastore providendum fuerit, absque mora resumi valeant, indeque facile, & expeditum sit recognoscere, quinam Viri digniores, ac vacanti Ecclesiæ congruentiores judicari possint a Nobis. Et quoniam ii, qui in aliqua Regulari Familia vitam ducunt, cognosci penitus possunt, & solent ab eorum Superioribus, tam Generalibus, quam Provincialibus, ipsos quoque sub eodem secreti vinculo interrogari ad præmissum effectum volumus.

§. 4. Præterea cum primum alicujus Ecclesiæ vacatio innotuerit, Auditor Noster certiores de ea faciet memoratos quinque Cardinales, ut & ipsi de Viris tali Ecclesiæ utilis præficiendis, nobisque suggerendis, cogitare specialiter possint, peculiaremque investigationem pro eorum prudentia adhibere: quod qui-

ANNO
1740.

Onus Congregationis, probandi digniores & aptiores, qui ad Episcopatum promoveri possint.

Et requirendi secreto ab Episcopis, & Superioribus Regularibus, an & qui Episcopatu digni habeantur.

Tum suggerendi SSmo, occurrentibus vacationibus.

ANNO
1740.

dem præcipue, & a Nobis ipsis fiet. Deinde vero, quanto citius fieri poterit, habenda erit Congregatio, cui antedicti quinque Cardinales una cum Auditore Nostro intererunt, ibique perpenfis omnibus qualitatibus, & meritis Virorum, quorum noticia, vel a Nobis ipsis, vel per antedictas Episcoporum epistolas, vel per investigationem a dictis Cardinalibus factam, accepta fuerit, deliberandum erit quid consilii dandum Nobis sit, ut Auditor Noster referre deinde ad Nos possit quicquid prædicti Cardinales in eum finem Nobis duxerint significandum. Quod si alicujus Viri conditiones nondum satis explorata visa fuerint in una Congregatione, differenda in alteram erit consultatio, ut interea per opportuna media accuratior indagatio fieri valeat.

Item exami-
nandi causas
translationum.

§. 5. In hac etiam Congregatione a Nobis, ut præfertur, deputata, agendum deinceps esse decernimus de Episcopis ab una ad alteram Ecclesiam auctoritate Nostra transfereendis; debita nimirum maturitate examinando, num graves, legitimæ, Sacrisque Canonibus probatæ interveniant causæ, quæ hujusmodi translationem suadeant, inspecta dumtaxat Ecclesiarum necessitate, vel utilitate, ad quam profecto causæ omnes illæ reducuntur; ne alioquin, ob inconsultam facilitatem, cupiditas, & ambitio eorum, qui forsitan ad ampliores Ecclesias aspirent, aut ditiores, foveatur, simulque via aperiretur spiritualibus incommodis, quæ Gregibus obvenire ex crebra Pastorum mutatione consueverunt. Eiusdem vero Congregationis consilium postea itidem ad Nos per eundem Nostrium Auditorem erit referendum, ut determinari a Nobis possit quicquid magis expedire judicabimus.

Indicetur
secreti custo-
dia.

§. 6. Utque hæc omnia in antedicta Congregatione liberius, perfectiusque adimpleantur, secretum ad instar illius, quod pro negotiis ad Sanctam Inquisitionem pertinentibus servatur, singulis prædictis Cardinalibus, nec non Auditori Nostro injungimus; cum facultate tamen communicandi de rebus ad ipsam Congregationem spectantibus, sub simili secreti lege, cum uno cujusque ipsorum Auditore, five Studiorum adjutore, & uno Amanuensi, nec non cum iis, quos iisdem de rebus interrogandos, vel consulendos censuerint, ad assequendas notitias in eum scopum conducentes, quosque eidem pariter secreto obnoxios esse debere statuimus.

Commoni-
tio ad eos
qui aliquod
jus habent,
vel operam
præstant, in
promotionibus
Episco-
porum.

§. 7. Confidimus vero etiam omnes eos, qui ad promotionem præficiendorum quodcumque jus quacunque ratione a Sede Apostolica habent, aut alioquin operam suam præstant, (nihil in iis pro præsentis temporum ratione innovando), ob oculos assidue habituros, in eorumque animo semper hæsuram (prout & hæcenus factum, pro ipsorum pietate, ac Religione, putamus) commonitionem illam adeo ponderosam, quam prædictum Concilium Tridentinum censuit inculcandam, videlicet, nihil se ad Dei gloriam, & Populorum salutem utilius posse facere, quam si bonos Pastores, & Ecclesiæ gubernandæ idoneos promoveri studeant; eosque, alienis peccatis communicantes, mortaliter peccare, nisi quos digniores, & Ecclesiæ magis utiles ipsi judicaverint, non quidem precibus, vel humano affectu, aut ambientium suggestionibus, sed eorum exigentibus meritis, præfici diligenter curaverint.

Sanctio
Constitutionis.

§. 8. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ voluntatis, Constitutionis, Decreti, Statuti, Hortationis, & Monitionis infringere, vel ei ausu temerario contraire: Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, ac

Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majori Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo quadragésimo, sexto decimo Kalendas Novembris Pont. Nostri Anno I.

P. Card. Prod. D. Card. Passioneus.

VISA DE CURIA

N. Antonellus.

J. B. Eugenius

Loco ✱ Plumbi.

Registrata in Secretaria Brevium.

Prohibetur omnibus Regularibus, exceptis Hospitalariis S. Joannis de Deo, exercitium artis Arômataria pro Secularibus, & venditio pharmacorum & medicamentorum.

VI.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Motu proprio &c.

Esendo Noi appieno informati, che sino dall' Anno 1722. in una Particolare Congregazione composta della sel. mem. di Clemente Papa Duodecimo Nostro Predecessore allora Cardinal Corsini, del sù Cardinal Paolucci, e del Reverendissimo Cardinal Annibale Albani Camerlengo della Santa Romana Chiesa, e di alcuni Prelati, specialmente deputata dalla sel. mem. d' Innocenzo Papa XIII. altro Nostro Predecessore, tenutasi li 25. Genaro detto Anno, invenuto al Decreto precedentemente emanato dalla Congregazione della Visita delli 29. Agosto 1637., e della Risoluzione presa li 9. Dicembre 1720., sù stabilito, che niuno de' Regolari di qualunque sorta, anche Cassinesi, dell' Ordine de' Predicatori, Compagnia di Gesù, e Minimi, potesse per se, nè per altri, nè anche a nome della Religione, esercitare l' Arte dello Speciale, fuori che per servizio de' loro Religiosi, e che dalli medesimi non si potessero vendere Medicamenti preparati, ò non preparati, di qualunque genere, ai Secolari, ò anche donarli, sotto pretesto di amicizia, ò di familiarità, siccome sù approvato dal detto Nostro Predecessore Innocenzo XIII., à riserva della Teriaca, e Balsamo Apopleptico, che permise potersi vendere dalli medesimi Regolari, ottenutane la licenza dal Reverendissimo Nostro Cardinal Vicario; E che in oltre il Nostro detto Predecessore Clemente XII. si degno confermare il suddetto stabilimento, e Decreto della medesima Congregazione con un suo Breve in data li 20. Luglio 1733. del tenore seguente.

Referitur re-
solutio Con-
gregationis
particularis
anni 1722.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1. Aliàs à Congregatione Particulari tunc existentium S. Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, de quorum numero tunc in minoribus constituti eramus, ac Romanæ Curie Prælatorum, ac Medicorum, à sel. record. Innocentio Papa XIII. Prædecessore Nostro specialiter deputata, ad favorem dilectorum filiorum Aromatariorum de Urbe emanavit Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet:

Breve Cle-
mentis Pa-
pæ XII.

§. 2. Die 25. Januarii 1722. Sacra Congregatio Deputata, in qua interfuerunt Emi, & Rmi Domini Cardinales Paulutus Almæ Urbis Vicarius, Corfinus, & Annibal Albanus S. R. E. Camerarius, ac Reverendi Patres Domini Collicola Thesaurarius Generalis Cameræ Apostolicæ, Mareficus Auditor Sanctissimi Domini Nostri Papæ, Pallavicinus Secretarius Sacræ Congregationis Visitationis Apostolicæ, & Ego Vicegerens, & Secretarius, necnon Illu-

Tenor præ-
dictæ reso-
lutionis.

strissimus